

Ajándékok és hagyatékok a Zeneakadémia Könyvtárában

Már a Zeneakadémia indulásakor, az 1875-ös novemberi nyitást követően az alapító elnök, Liszt Ferenc weimari otthonából érkezett 5 láda könyv és kotta, és a zeneműkiadó Táboroszy Nándor 400 művet ajánlott fel az iskola számára. Ismert az a miniszteri leirat, mely 860 forintot könyvek és zeneművek vásárlására adott 1877-ben az intézménynek. Olyan neves ajándékozók járultak hozzá a kezdetben csak a tanárok által használt anyaghoz, mint maga a császári udvar, mely a Mozart-összkiadás megjelenő köteteit rendszeresen megküldte az Országos Magyar Királyi Zeneakadémia részére saját költségén.

A Zeneakadémia máig tartó hírnevének köszönhetően figyelemre méltó az ajándékozók személye, tanároktól híres zeneművészekig. A könyvtárukat megöröklő személyek is megemlíthetők, akik az eltávozó akaratát érvényesítve ajándékkul adják gyűjteményük jeles részét a Zeneakadémia Könyvtára számára, amit a zenével hivatásszerűen foglalkozók, tanárok és diákok, kutatók haszonnal forgathatnak.

Újabb ajándékoknál, az adományozó beleegyezésével, a gyűjteményi megőrzés mellett a Könyvtárban már több példányban megtalálható zeneműveket és egyéb zeneirodalmi könyveket felajánljuk szabad elvitelre a könyvtárat látogató zeneművész növendékeknek.

A Könyvtár iratai alapján csaknem száz jelentősebb ajándékozásról tudunk, Mihalovich Ödön zeneszerző és egykori igazgatótól kezdve Szöllősy András zeneszerzőig, aki kivételes módon szerzői jogdíjait is Könyvtárunkra hagyta.

Tiszteletünk jeléül álljon itt az utóbbi évtized néhány jelese, akik még nem szerepelnek [Nagy Elődök](#) adatbázisunkban, és számíthatunk nagylelkű adományaikra. A róluk közölt szócikkkel biztatjuk mindazokat, akik akár zeneművészként, akár zeneszerető adományozóként méltónak találják gyűjteményünket gyarapítani.

Szabó Miklós karnagy, főiskolai tanár, egyetemi docens

Szentgotthárd, 1931. április 15. – 2020. június 11.

1939-53 között a Zeneakadémia középiskolai énektanár és karvezetőképző szakán tanult Vásárhelyi Zoltánnál. A Győri Leánykar alapító karnagya volt 1958-ban, majd 1966-tól tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI győri tagozatán, majd 1982-től a Főiskola docense. A Hungaroton Bartók-összkiadás a Győri Leánykarral vette fel Bartók kórusműveit 1968-ban. Részt vett a Bartók-összkiadás munkálataiban, könyveket írt, konferenciákat

szervezett Bartók zenéjéről. Cikksorozata jelent meg a reneszánsz zenéről a Muzsika folyóiratban, és előadás-sorozatot tartott ugyanebben a témában a rádióban. Jelentősebb elismerései: Liszt Ferenc-díj (1967), Érdemes Művész (1978), Kossuth-díj (1991), Bartók-Pásztory-díj (1996), MMA Zeneművészeti Díja (2015)

Jeney Zoltán zeneszerző

Szolnok, 1943. március 4. – Budapest, 2019. október 27.

Középiskolai tanulmányait Debrecenben folytatta a Kodály Zoltán Zeneművészeti Középiskolában 1957-61 között, ahol először hangszeresként oboa- és zongorajátékot, később pedig zeneszerzést tanult. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Farkas Ferencnél 1961-1966 között. Goffredo Petrassi mesterkurzusán volt hallgató Rómában 1967-8 Accademia Nazionale di Santa Cecilia-n. Alapító tagja az 1970-ben megalakult Új Zenei Stúdió-nak. 1975-84 között a Schola Hungarica énekegyüttes tagja volt. Kroó György hívására a hangszerelés oktatója lett a Zeneakadémián az 1986/87-es tanévtől, majd ugyanott 1995-től a zeneszerzés tanszék vezetője. 1993-1996-ig a Magyar Zeneszerzők Egyesületének elnöke. Zeneszerzői pályáján közös kompozíciók készültek Dukay Barnabással, Eötvös Péterrel, Kocsis Zoltánnal, Sárosi Lászlóval és Vidovszky Lászlóval. Főbb művei: Omaggio (1966), Soliloquium No. 1 (1968), Alef: Hommage a Schönberg (1972), Commendatio animae (1994) Halotti szertartás (2005) Jelentősebb díjai: Erkel Ferenc-díj (1982), Bartók-Pásztory-díj (1988), Érdemes Művész (1990), Kossuth-díj (2001)

Tálas Ernő énekművész

Jászládány, 1926. július 23. – Budapest, 2018. január 17.

A Pázmány Péter Tudományegyetem német-olasz szakán diplomázott, később magánórákat adott. 1951-56 között tanult a Zeneakadémián énekművész-énektanári szakon. 1956 novemberében elhagyta Magyarországot és Svédországban telepedett le, ahol a Stockholmi Királyi Operaház énekese lett. Nyugdíjazása után hazatért szülőhazájába, dalesteken, templomi hangversenyeken lépett fel, és tiszteletbeli tagja volt a Krúdy Körnek. 2016-ban az Egyetemes Kultúra Lovagja címmel tüntették ki.

Komlós Péter hegedűművész, tanszékvezető

Budapest, 1935. október 25. – Budapest, 2017. május 2.

A Zeneakadémián Temesváry Jánosnál, Bihariné Kádár Kláránál és Zathureczky Edénél tanult 1950-1958-ig. Alapítója és primáriusa az 1957-ben alakult Komlós Vonósnégyesnek, mely a Bartók Vonósnégyes nevet vette fel 1963-tól, és már

ezen a néven 1964-ben Liège-ben a nemzetközi vonósnégyes verseny első díját nyerték el. Az Operaház koncertmestere 1960-tól. A Győri Konzervatóriumban 1959-től, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1982-től tanított hegedűt és kamarazenét. Brahms kamaraműveinek hangfelvétele elnyerte a párizsi Charles Cros Akadémia lemezdíját. Jelentősebb elismerései: Liszt Ferenc-díj (1964), UNESCO-díj (1964), Bartók-Pásztory-díj (1985) Kossuth-díj (1970, 1997)

Sebestyén János orgonaművész

Budapest, 1931. március 2. – Budapest, 2012. február 4.

1946-tól a Nemzeti Zenede, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója orgona, zongora és zeneszerzés szakon Hammerschlag Jánosnál, Gergely Ferencnél, Antal Istvánnál, Major Ervinnél és Szabó Ferencnél. 1950-től a Magyar Rádió zenei főmunkatársa, 1970 után már önálló műsorai voltak. 1955-ben diplomakoncertjén Bach, Liszt és Reger műveiből adott elő. Tátrai Vilmos Magyar Kamarazenekarában a barokk művekhez ő volt az állandó csembalista. 1970-ben a Zeneakadémián megalapítja a csembaló tanszakot, 1974-től egyetemi docens. 2000-ben az első magyar nemzetközi csembalóverseny szervezője volt. Jelentősebb díjai: Erkel Ferenc-díj (1967), Liszt Ferenc-díj (1974), Érdemes művész (1982)